

posvěť se jméno
tvé.

1. postní neděle

Posvěť se jméno tvé

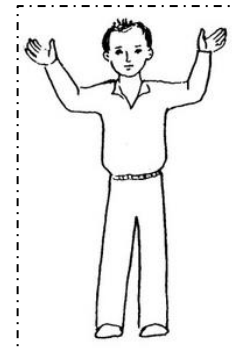
Mojžíš řekl Bohu: „Hle, já přijdu k Izraelitům a řeknu jim: ‚Posílá mě k vám Bůh vašich otců.‘ Když se zeptají: ‚Jaké je jeho jméno?‘ – co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Jsem, který jsem!“ A dodal: „Řekneš Izraelitům: ‚Jsem posílá mě k vám.‘“ (Ex 3,1-15)

„Posvěť se jméno tvé.“ Boží jméno je svaté už svou vlastní přirozeností, ať to vyznáváme, nebo ne. Protože je hříchy stále znesvěcováno, vždyť „Boží jméno bývá od vás haněno mezi pohany“ (Řím 2, 24), prosíme, aby jméno Boží bylo mezi námi posvěceno. Ne proto, že začne být svatým to, co před tím svaté nebylo, nýbrž proto, aby se v nás stalo svatým tím, že my sami jím budeme posvěceni a staneme se hodnými spásy. (sv. Cyril Jeruzalémský)

Toto jméno, zde na zemi nevyslovitelné, poznají vyvolení skrze spoluzrození ve věčném životě... Nebude to jméno zvuku, které lze vyslovit v některém z lidských jazyků... bude to jméno ohně a světla. (kardinál Charles Journet)

Když máme někoho rádi, jsme rádi s ním. A když jsme s ním, rádi s ním mluvíme. Když máme někoho rádi, nebaví nás mít kolem sebe spoustu lidí. Když máme někoho rádi, rádi mu nasloucháme, úplně sami, bez cizích hlasů. Proto ti, kdo milují Boha, vždy vyhledávali poušť a samotu. A proto Bůh nemůže odepřít poušť těm, kdo ho milují. A já jsem si jistá, můj Bože, že mě miluješ a že v tomto životě, který je tak přeplněný vším možným, rodinou, přáteli a všemi ostatními, nemůže chybět poušť, kde se se mnou setkáváš. (Madeleine Delbrêl)

Musíme projít pouští a zůstat na ní nějaký čas, abychom byli schopni přijmout Boží milost. Na poušti se totiž člověk vyprázdňuje, vyžene ze sebe vše, co není Bůh, a zcela vyklidí ten malý domeček své duše tak, aby zde přenechal celý prostor jen Bohu. Hebrejci prošli pouští, Mojžíš tam žil před přijetím svého poslání, svatý Pavel a svatý Jan Zlatoústý se také připravovali na poušť... Je to čas milosti. Čas, jímž nevyhnutelně musí projít každá duše, která chce v našem světě konat dobro. (sv. Karel de Foucauld)

Modlitební koutek

Nechť se Jeho veliké Jméno vyvýší a posvětí (Amen). Ve světě, který stvořil podle Své vůle. Ať je upevněna Jeho vláda za vašich dnů a za vašich životů a za života celého Izraele, rychle a brzy. A řekněte: Amen. Buď požehnáno Jeho veliké Jméno navěky věků. Ať je posvěceno, pochváleno, oslaveno, vyvýšeno, vychváleno, zmocněno, vyneseno a velebno Jméno Svatého, budiž požehnán.

Nad každé požehnání a píseň, chválu a útěchu, kterou je možné vyjádřit v tomto světě, a řekněte: Amen. Kéž jsou přijaty modlitby a prosby celého domu Izraele před jejich nebeským Otcem. A řekněte: Amen. Ať je seslán z nebes hojný mír a život na nás a na celý lid Izraele a řekněte: Amen. Ten, jenž zjednává mír na Svých výšinách, ať zjedná mír i nám a celému Izraeli a řekněte: Amen. (Kadiš, židovská modlitba)

Žalm 8

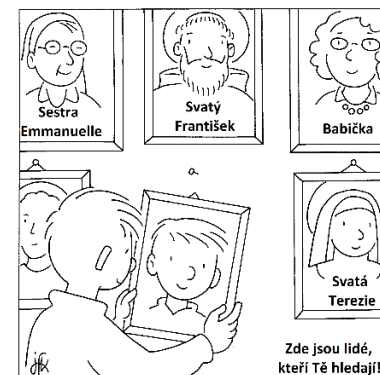
Úkol dne – Volba každodenní svatosti pro slávu Boží

Bůh sděluje Mojžíši na poušti své jméno. Tím, že nám své jméno skrze Mojžíše sdělil, vstoupil s námi do osobního vztahu. Abychom se s ním tedy mohli setkat, domluvil si s námi schůzku na poušti, v osamění, v tichu. **Pokračujme tedy v postním úsilí tak, že se každý den na chvíli ztišíme.**

Jedině Bůh sám je svatý. Všichni jsme však povoláni k tomu, abychom byli odrazem Boží svatosti, protože když pronášíme větu „Posvěť se jméno tvé“, žádáme Boha, aby se stal naší svatostí. Říkáme mu, že se rozhodujeme stávat se stále více a více takovým člověkem, o kterém Bůh od věčnosti sní.

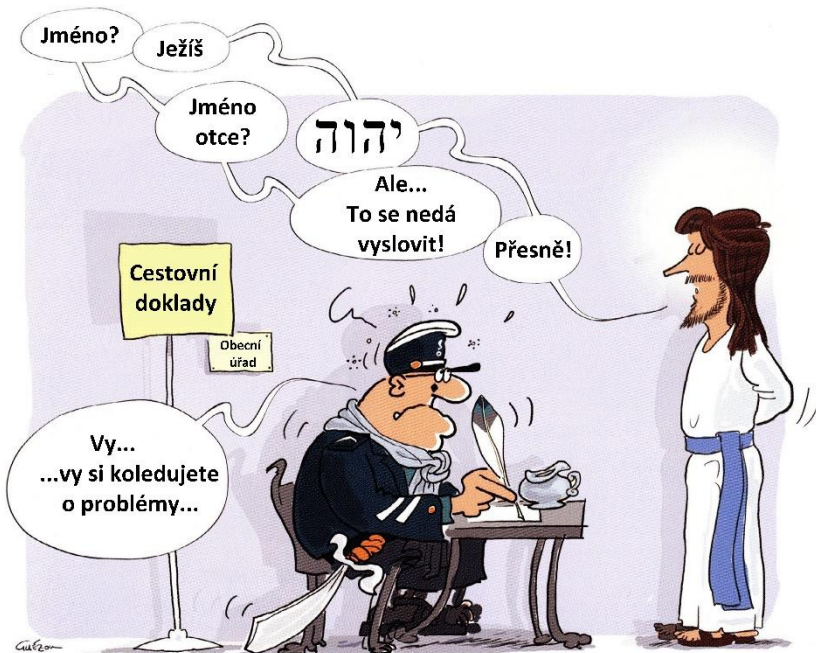
Tento týden se budeme inspirovat od svatých. S těmi nejmladšími si tak můžeme přečíst **příběhy svatých, kněží, řeholníků, laiků a dětí**. Bůh nás všechny totiž zve ke svatosti.

Ostatní si pak mohou vybrat duchovní knihu, která je provede postní dobou.

Řekl si: „Půjdu se podívat na ten zvláštní jev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se Mojžíš přichází podívat, zavolal z keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“

Modlitební koutek

Pane *smiluj se*, Kriste *smiluj se*, Pane *smiluj se*,
Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi*. Bože Synu, Vykupiteli světa, *smiluj se nad námi*. Bože Duchu Svatý, *smiluj se nad námi*.
Bože v Trojici jediný, *smiluj se nad námi*.
Svatá Marie, *oroduj za nás*. Svatý Josefe, *oroduj za nás*.
Všichni svatí patroni rodinných příslušníků, *orodujte za nás*.
Všichni svatí, *orodujte za nás*.

Svatost, ale co to vlastně je?

	Pravda	Lež
<i>Svatý je někdo, kdo je v nebi a modlí se za nás.</i>		
<i>Být svatý znamená snažit se milovat lidi kolem sebe.</i>		
<i>Aby byl člověk svatý, musí být dokonalý.</i>		
<i>Být svatý tě činí šťastným.</i>		
<i>Bůh chce, abychom se všichni stali svatými.</i>		
<i>Být svatým znamená chodit každý den na mši svatou.</i>		
<i>Svatí jsou ti, kdo nikdy nehřeší.</i>		
<i>Aby se člověk stal svatým, musí velmi milovat Boha.</i>		
<i>Svatost je, když děláš zázraky.</i>		
<i>Když se rozhodnu odpustit, jsem na cestě ke svatosti.</i>		
<i>Aby se člověk stal světcem, musí být knězem nebo řeholníkem(cí).</i>		

Loudalčin vtip

Žila, byla tři malá prasátka. Spokojeně si hospodařila v blízkosti lesa v překrásném malém domečku. Jednou, na sklonku léta, se jedno prasátko dívalo z okna a najednou uvidělo, jak si to lesní pěšinkou štráduje vlk... Úplně ztuhlo a jen kvíklo: „VLK!“ Všechna tři prasátka se ulekla a schovala se pod postel. Za chvíli někdo klepe na dveře. Nejodvážnější prasátko vyleze zpod postele a koukne špehýrkou ven. VLK! Bázlivým hlasem ukvíkne: „Kdo tam?“ Vlk roztáhne úsměv plný obrovských zubů a hlasitě řekne: „Šalom, vepřící!“ A prasátka radostně vyskočila a už se ani trochu nebála...

